

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 10313-11/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 29. března 2013

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti X Energie, s.r.o., se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha – Nové Město, IČO: 248 17 872 (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“) proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15. října 2012 pod č. j.: 10313-7/2012-ERÚ (sp. zn. KO-10313/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že účastník řízení v rozporu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách nesplnil svou povinnost poskytnout spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu v období od 1. ledna do 11. dubna 2012 informace o ceně svých produktů, pokutu ve výši 90 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

I. Výrok I. napadeného rozhodnutí se mění takto:

„Společnost X Energie, s.r.o., se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha – Nové Město, IČO: 248 17 872, se tím, že v rozporu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, v období minimálně od 1. ledna 2012 do 11. dubna 2012 neposkytovala spotřebitelům při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu informaci o konečné nabídkové ceně, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, když v cenících zemního plynu pro domácnosti a maloobdoběratele uváděla v položce „Celková konečná cena“ cenu bez daně z přidané hodnoty a v cenících elektrické energie pro domácnosti s odběry ze sítí nízkého napětí a v cenících pro podnikatele s odběry ze sítí nízkého napětí uváděla pouze hodnotu jednotlivých složek ceny elektrické energie, aniž by poskytovala informaci o konečné nabídkové ceně elektrické energie včetně daně z přidané hodnoty, dopustila správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách.“

II. Výrok II. napadeného rozhodnutí se mění takto:

„V souladu s § 16 odst. 4 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se společností X Energie, s.r.o., se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha – Nové Město, IČO: 248 17 872, ukládá pokuta ve výši 50 000 Kč (slovy: padesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 13012.“

III. Rozklad společnosti X Energie, s.r.o., se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha – Nové Město, IČO: 248 17 872 proti výroku III. napadeného rozhodnutí zamítám a výrok III. napadeného rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 11. září 2012 zahájil Energetický regulační úřad kontrolu podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, u společnosti X Energie, s.r.o., jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených § 13 zákona o cenách. Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad uvedl v protokolu č. K006612 ze dne 6. června 2012, s nímž byla kontrolovaná osoba dne 14. června seznámena. Energetický regulační úřad došel k závěru, že kontrolovaná osoba se dopustila porušení § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, když v cenících zveřejňovaných na webových stránkách X Energie, s.r.o., jejichž platnost byla zástupcem kontrolované osoby potvrzena, neuváděla konečnou nabídkovou cenu elektřiny a zemního plynu. Proti kontrolním zjištěním Úřadu podala kontrolovaná osoba dne 19. června 2012 námitky, v rámci nichž uvedla, že má za to, že předmětnou povinnost splnila a to při uzavírání smluv se zákazníky. Rozhodnutím o námitkách kontrolované osoby pod č. j.: 02953-11/2012-ERÚ ze dne 4. července 2012 Energetický regulační úřad námitkám kontrolované osoby nevyhověl a kontrolní zjištění potvrdil.

Dne 14. září 2012 oznámil Energetický regulační úřad kontrolované osobě zahájení správního řízení z důvodu podezření spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 10313-7/2012-ERÚ ze dne 15. října 2012 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách a byla mu uložena pokuta ve výši 90 000 Kč. Prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že účastník řízení nesplnil informační povinnost stanovenou § 13 odst. 2 zákona o cenách ve vztahu k spotřebitelům, když v cenách zemního plynu nezahrnul 20% daň z přidané hodnoty a v cenících elektřiny neuváděl daň z přidané hodnoty ani celkovou konečnou cenu. Ohledně tvrzení účastníka řízení, že s konečnou cenou seznamuje účastníka řízení v průběhu uzavírání smluv, Úřad uvedl, že účastník řízení má odpovědnost za poskytování aktuálních informací o nabídkové ceně. Spáchání předmětného správního deliktu vyhodnotil Energetický regulační úřad s ohledem na ochranu spotřebitele jako velmi závažné, nicméně shledal na straně účastníka řízení též polehčující okolnosti, zejména vzhledem k okruhu dotčených spotřebitelů. Jako k přitěžující okolnosti přihlédl správní orgán k délce protiprávního jednání a ke skutečnosti, že k uveřejnění ceníků s neúplnou cenou došlo na internetu, čímž mohlo dojít k ovlivnění většího počtu spotřebitelů. Celkové následky správního deliktu nicméně správní orgán posoudil jako méně závažné.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 10313-7/2012-ERÚ ze dne 15. října 2012 podal účastník řízení dne 31. října 2012 rozklad. Účastník řízení v podaném rozkladu uvedl, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného právního posouzení věci a nedostatečně zjištěného skutkového stavu a ve vztahu k důvodům výše uložené pokuty je nepřezkoumatelné. Ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách dle účastníka řízení vychází ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/6/ES, o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli, nicméně dané ustanovení záměr této směrnice extenzivně překračuje, neboť smyslem směrnice je pouhé zlepšení informovanosti spotřebitelů a usnadnění porovnání cen a odůvodnění Energetického regulačního úřadu ohledně smyslu § 13 odst. 2 zákona o cenách tak neodpovídá záměru směrnice. Podle tvrzení účastníka řízení jsou všichni zákazníci seznámeni s platným ceníkem při sjednání smlouvy. Účastník řízení dále navrhl provedení výslechu svědka – zákazníka, který v předmetné době s účastníkem řízení vstoupil do smluvního vztahu. S uvedenou skutečností se však Energetický regulační úřad nevypořádal. Účastník řízení též odmítá, že by jeho úmyslem bylo deformovat trh s energiemi, jak je v napadeném rozhodnutí uvedeno. Ohledně hospodářského výsledku, který Energetický regulační úřad hodnotil jak z hlediska ukazatelů roku 2011, tak výhledově pro rok 2012, uvádí účastník řízení, že i v roce 2012 bude hospodářský výsledek účastníka záporný. Odůvodnění výše uložené pokuty považuje účastník řízení za nepřezkoumatelné, jelikož byly uvedeny pouze obecné a vágní důvody.

S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení, případně zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání Energetickému regulačnímu úřadu.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Předně jsem při přezkumu napadeného rozhodnutí zhodnotila zjištěný skutkový stav věci a dospěla jsem k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Účastník řízení v průběhu kontroly předložil jednotlivé ceníky elektřiny a zemního plynu platné pro rok 2012, z nichž Energetický regulační úřad vycházel.

Ohledně cen elektrické energie předložil účastník řízení ceníky produktů pro domácnosti s odběry ze sítí nízkého napětí platné pro zákazníky z distribučních území ČEZ Distribuce a.s., E.ON Distribuce a.s., a PRE Distribuce a.s., a dále ceníky pro podnikatele s odběry ze sítí nízkého napětí pro distribuční území PRE Distribuce a.s. a E.ON. Distribuce a.s. Pro všechny výše uvedené účastníkem řízení předložené ceníky platí, že v nich nebyla uvedena konečná nabídková cena ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách. U ceníků elektrické energie byly uvedeny pouze jednotlivé složky ceny elektrické energie, aniž by byla uvedena též cena výsledná, nebyla dále uvedena konečná nabídková cena zahrnující daň z přidané hodnoty.

Ohledně cen plynu předložil účastník řízení ceníky zemního plynu pro kategorii domácnost a malooběratel a to pro zákazníky distribučních společností JMP Net s.r.o., RWE GasNet, s.r.o., a Pražská plynárenská distribuce, a.s., SMP Net s.r.o., VČP Net s.r.o. a E.ON Distribuce a.s. Pro všechny uvedené ceníky platí, že ve všech je uvedena cena označená jako „celková konečná cena“ vyjádřená v Kč/kWh, která je dána součtem jednotlivých složek ceny plynu, nicméně v uvedené ceně není zahrnuta daň z přidané hodnoty.

Podle § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách prodávající je povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud tento zákon nestanoví jinak, a to označit zboží cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztaženou k prodávávanému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám, cenou podle tohoto odstavce se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Z uvedeného ustanovení vyplývá jednoznačně povinnost prodávajícího zboží označit konečnou nabídkovou cenou, kterou se rozumí cena zahrnující veškeré složky, včetně daně z přidané hodnoty. U ceníků elektřiny přitom účastník řízení neuváděl ani výslednou cenu elektřiny bez započítané daně.

Zákonnou povinností prodávajícího je nejen u zboží uvádět konečnou nabídkovou cenu, ale též zboží takto označovat. U elektřiny a zemního plynu není z povahy možné přímo označování zboží cenou, je tedy třeba informaci o ceně výrobků či služeb spotřebiteli vhodným způsobem zpřístupnit a zajistit jeho informování. Účastník řízení v průběhu kontroly předložil správnímu orgánu ceníky svých produktů a u všech konstatoval správní orgán výše uvedené nedostatky spočívající v nedodržení podmínek § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách. Účastník řízení měl možnost nejen v rámci kontroly, ale i ve správním řízení, v němž mu byla dána možnost doplnění podkladů rozhodnutí, předložit jiné ceníky s konečnými nabídkovými cenami, které předkládal účastníkům řízení při uzavírání smluv o dodávkách elektrické energie či plynu, nicméně tak neučinil. Podklady poskytnuté přímo účastníkem, jakož i skutečnost, že nepředložil odlišné ceníky přiřkládané ke smlouvám uzavíraných se zákazníky, svědčí pro závěr, že účastník řízení informuje zákazníky pouze prostřednictvím ceníků, které Energetickému regulačnímu úřadu předložil. Tomuto závěru svědčí i vyjádření účastníka řízení v průběhu kontroly ze dne 18. června 2012, v němž uvedl, že i přes formu ceníků je dle názoru účastníka řízení cena vyjádřena dostatečným způsobem. Pokud navíc zákon o cenách výslovně hovoří o „označování zboží“, nebylo by možno v případě elektrické energie a plynu uvedené ustanovení naplnit toliko ústním informováním zákazníka při uzavírání smlouvy, nýbrž je třeba zboží označit vhodným způsobem, který umožní zákazníkům ještě před uzavřením smlouvy získat informace o konečné ceně zboží, přičemž písemný ceník či jinou součást smlouvy splňující náležitosti § 13 odst. 2 zákona o cenách účastník řízení nedoložil. Na okraj podotýkám, že podle § 13 odst. 2 zákona o cenách je prodávající povinen informovat spotřebitele takovým způsobem, aby měl spotřebitel možnost seznámit se s cenou ještě před jednáním o koupi zboží, což vnímám u smluv o dodávkách elektrické energie a plynu jako velmi podstatné zejména s ohledem na často využívaný způsob uzavírání smluv podomními obchodními zástupci.

Ohledně námítky účastníka řízení, že navrhl provedení důkazu výslechem svědka, který jakožto spotřebitel sjednal s účastníkem řízení v předmětném období smlouvu a s uvedeným návrhem se Energetický regulační úřad nevypořádal, neshledávám tuto námítku důvodnou, neboť v průběhu kontroly účastník řízení provedení takového důkazu nenavrhl

a ve správním řízení účastník nezaslal Úřadu jiné vyjádření kromě sdělení o svých hospodářských výsledcích ze dne 24. září 2012. Provedení uvedeného důkazu nadto shledávám nedůvodným, neboť je zjevné, že účastník řízení zboží neoznačoval v souladu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, na čemž nic nemůže změnit ani skutečnost, že by některé zákazníky při sjednání smlouvy ústně informoval. Výsledky takového dokazování by navíc vzhledem k počtu zákazníků účastníka řízení nebyly relevantní, pokud by Úřad nevyslechl širší skupinu reprezentativních zákazníků účastníka řízení (např. z hlediska sjednávání smluv různými obchodními zástupci).

Za důvodnou neshledávám ani argumentaci účastníka řízení účelem Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/6/ES, o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli. Účastník řízení se takto dovolává v podstatě eurokonformního výkladu § 13 odst. 2 zákona o cenách, přičemž z něj dovozuje snížení nároků kladených na prodávající. Takový výklad však neshledávám jako správný. V oblasti trestního práva potažmo správního práva trestního působí eurokonformní výklad práva jako korektiv v tom smyslu, že jeho aplikace nemůže vést k rozšíření rozsahu trestního postihu jednotlivce, které by bez eurokonformního výkladu trestné v takovém rozsahu nebylo, nepůsobí však opačným směrem, tzn. použitím eurokonformního výkladu nelze rozsah trestní odpovědnosti stanovený právními předpisy práva vnitrostátního interpretačně zužovat (viz Tomášek, M.: *Předvídatelná trestnost – mez eurokonformního výkladu trestního práva*. Právní rádce 4/2007, str. 46-47). V daném případě je nesporné, že ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách stanovilo povinnosti prodávajících srozumitelným a předvídatelným způsobem a to i z hlediska možnosti trestního postihu porušení daného ustanovení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/6/ES, o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli přitom stanovila pouze minimální standard ochrany spotřebitelů a není v rozporu s jejím účelem, pokud členské státy přijmou k provedení směrnice do národního práva úpravu pro spotřebitele výhodnější, jak ostatně vyplývá i z článku 10 uvedené směrnice, podle něhož tato směrnice nebrání členským státům přijmout nebo zachovat ustanovení, která jsou z hlediska informovanosti spotřebitelů a porovnání cen výhodnější. V daném případě tedy argumentace účastníka řízení smyslem a účelem předmětné směrnice neobstojí.

Jak je z výše uvedeného patrné, po přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem dospěla k závěru, že byl řádně zjištěn skutkový stav věci a správně vyhodnocen z hlediska § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách. Zároveň jsem však musela jako důvodnou přijmout námitku účastníka týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, protože jsem v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodla o změně výroku I. napadeného rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku I. rozhodnutí o rozkladu. Z výroku I. napadeného rozhodnutí totiž nebylo jednoznačně zřejmé, jakého jednání se účastník řízení dopustil a naplnil tak znaky skutkové podstaty příslušného správního deliktu. Prvostupňový správní orgán sice uvedl, že účastník řízení nesplnil svou povinnost informovat spotřebitele, nicméně již nekonkretizoval, jakým způsobem. Tato vada výroku však nebyla odstranitelná ani pomocí výkladu z odůvodnění napadeného rozhodnutí, když na straně 6 Energetický regulační úřad popisuje nedostatky ceníků účastníka řízení, nicméně ohledně ceníků elektřiny uvádí v 2. odstavci nedostatek spočívající v nezahrnutí daně z přidané hodnoty, avšak v následující větě hovoří o dani z elektřiny. Z předložených ceníků je však zjevné, že daň z elektřiny podle čl. LXXIV § 1 a násl. zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 28,3 Kč/MWh účastník řízení v cenících uvedl. Jednání účastníka řízení tak spočívalo

jednak v nezahrnutí daně z přidané hodnoty, jak u elektřiny a plynu, tak dále u ceníků elektrické energie v neuvedení výsledné ceny elektrické energie, ale pouze jejich jednotlivých složek. Ztotožňuji se přitom s názorem správního orgánu prvního stupně, že ve smyslu § 13 odst. 2 zákona o cenách musí prodávající u zboží uvádět cenu konečnou, tj. cenu účtovanou zákazníkovi, nikoliv pouze její složky nebo část před započítáním daně, kterou je zákazník v konečné ceně taktéž povinen uhradit. Uvedenou skutečnost (údaj v poznámce, že cena je bez daně z přidané hodnoty) tak měl správní orgán hodnotit pouze jako polehčující okolnost, jak správně učinil.

Účastník řízení dále namítal nepřezkoumatelnost důvodů výše uložené sankce. Tato námitka je částečně důvodná. Některé úvahy Energetického regulačního úřadu byly pro účely posouzení výše sankce pouze spekulativní, popř. z nich Úřad nevyvodil žádné konkrétní závěry, což se týká např. domněnky o možné snaze účastníka řízení deformovat trh s energiemi a dále zejména údaje o počtu zákazníků účastníka řízení. Jelikož podle § 16 odst. 2 písm. a) zákona o cenách je kladen důraz na cenu zboží v okamžiku nabídky (k tomu viz usnesení Rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 48/2009 – 80), mohl by relevantní závěry pro uložení výše sankce Energetický regulační úřad dovozovat pouze z počtu zákazníků účastníka řízení, s nimiž byla smlouva uzavřena v předmětném období, nikoliv z hlediska zákazníků stávajících. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dále není zřejmé, jakou délku protiprávního stavu u příslušného správního deliktu považuje správní orgán typově za dlouhou a proč tedy posoudil porušování právních předpisů v období od 1. ledna 2012 do 11. dubna 2011 jako okolnost přitěžující. Nicméně tuto vadu odůvodnění nepovažuji za tak závažnou, aby byla důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené jsem přezkoumala výši uložené pokuty a dospěla jsem k závěru, že adekvátní výše pokuty je v daném případě 50 000 Kč. Za správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách je možno podle § 16 odst. 4 písm. a) zákona o cenách uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. S ohledem na skutečnost, že účastník řízení sice zveřejňoval ceníky bez uvedení konečné nabídkové ceny, avšak zároveň uváděl všechny složky ceny elektrické energie a plynu a k ceníku připojil poznámku, že ceny jsou uvedeny bez započítání daně z přidané hodnoty, takže účastníkovi řízení nelze přičítat za vinu snahu o úmyslné klamání zákazníků, což lze vnímat jako polehčující okolnost a skutečnost, že účastník řízení vzhledem k počtu zákazníků patří k dodavatelům malého rozsahu, takže jeho jednáním byla dotčena pouze omezená skupina spotřebitelů, považuji za adekvátní z hlediska porušeného společenského zájmu uložení pokuty na samé dolní hranici zákonem stanoveného rozsahu sankce. Pokuta ve výši 50 000 Kč podle mého názoru bude mít dostatečný výchovný efekt na účastníka řízení, u nějž se jedná o první porušení zákona ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu, z hlediska prevence opakování závadného jednání a nepůsobí na účastníka nepřiměřeně represivně. Zjištěnou dobu trvání protiprávního stavu jsem z hlediska správního deliktu podle § 16 odst. 2 písm. a) zákona o cenách nevyhodnotila jako nepřiměřeně dlouhou a proto tuto dobu nepovažuji za přitěžující okolnost pro účely stanovení sankce. Ačkoliv hospodářský výsledek účastníka řízení v roce 2011 byl záporný a účastník řízení v rozkladu uvedl, že bude záporný i za rok 2012, nelze z hlediska počtu zjištěného počtu zákazníků účastníka řízení (11 386 odběratelů elektrické energie a 8 495 odběratelů plynu) a též k charakteru účastníkem řízení vykonávané licencované činnosti obchodu s elektřinou a plynem považovat uloženou pokutu za likvidační.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vycházelo z řádně zjištěného skutkového stavu, nicméně odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo částečně nepřezkoumatelné jak v otázce právního hodnocení jednání účastníka řízení tak posouzení kritérií pro uložení pokuty, přičemž některá kritéria byla vzata v úvahu chybně. Z tohoto důvodu jsem na základě zjištěného skutkového stavu rozhodla o změně výroku I. napadeného rozhodnutí a snížení uložené pokuty ve výroku II. napadeného rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, výrok III. napadeného rozhodnutí jsem v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

X Energie, s.r.o.

